Ročník XII. — Číslo 11. Kvasilov dne 20. března 1937.

Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Hlas Volyně

Nikdo není opuštěn, pokud má někoho, v nějž důvěřuje a k němuž má úctu.
George Eliot.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

K. Plamínek.

Valná schůze ČMŠ v Zdolbunově.

Valná schůze ČMŠ v Zdolbunově konala se dne 7.III 1937. v sále Polského domu o 11 hod. dopolední, zahájena předsedou p. Vl. Mesnerem. Přečteny byly depeše a pozdravné dopisy, uvítáni přítomní a hosté, čsl. konsul p. Svárovský i deleg. z vyslanectví varšavského red. p. Hejret z Československa.

Na předsedu valné schůze ČMŠ jednohlasně zvolen byl p. Malinský z Lucka, jenž promluvil dojemně v významu ČMŠ v národě Komenského, s díky kvitoval vykonané sbírky ve prospěch ČMŠ vzpoměl na zesnulé členy a národní pracovníky, zvláště p. Renaty Tyršové, jimž vzdána pocta povstáním z míst.

Schváleno zaslati pozdravné depeše presidentům obou států vojevodovi vol., zaslouženým institucím o ČMŠ v Československu místním úřadům školským, načež přistoupeno k jednání.

Pan Flenger přečetl protokol z min. valné schůze ČMŠ který byl přijat beze změn.

Pan předseda Vl. Mesner referuje o činosti hlavní Správy za uplynulý rok, o úřední visitaci, provedené státními školními úřady ve školách matičních s výsledkem dobrým pro školy vícetřídní, s dostatečným ve školách jednotřídních. Poukazuje na slabší vyučování češtiny ve státních školách, zvláště v Podcurkově, na domáhání se ČMŠ o práva veřejnosti matičních škol a spojenou s tím formou vysvědčení školních, potvrzené již školními úřady, na potřebu odborné pedagogické komise pro hospitování češtiny, o potížích, jaké byly s dosazením učitelů z Československa na matiční školy.

ČMŠ má nyní 13 matičních škol s 660 žáky, jimž zakoupila po přání školních úřadů 13 map polských, 13 hist. obrazů polských králů, 236 polských knih, 211 učebnic kromě 465 českých knih, a má 31 putovních knihoven. Státní školy návštěvuje 2.790 žáků, kde však spojovací akce českých škol s jinonárodnostními prováděna školními úřady, jako na př. v Semidubech, ve Volkově se 160 žáky a jinde, je na újmu České škole, jež tratí svůj český ráz. Jiným školám pro nedostatečný počet žactva hrozí úplné zavření.

Dále poukazuje na některé Odbory dobře prosperující jak Kupičev, Sienkevičovka, kde je potřeba matiční školy, a také na liknavost jiných osad np. Dubno, jež projevuje určité nepochopení vůči ČMŠ.

Poukazuje na ohromné úkoly ČMŠ pro české školství, které jednou dějiny ocení, a na potřeby stavební. Lucká škola potřebuje nadstavbu druhého patra, Zdolbunovská dokončení vnitřního zařízení a tělocvičný sál, Rovno výhodnou koupí budovy s pozemkem o 2025 m² s pěknými stavbami, která je na prodej za cenu 25.000 Zl., z čehož 6.000 Zl. platné ihned, zbytek na splátky do 35 let. Také v Omelánštině i Závidově jsou stavby vlastní, které převezme ČMŠ.

Vylonila se otázka vydání českých dějin Volyně, založen byl k tomu účelu redakční kroužek, a schváleno přistoupiti k této akci tím, aby každá obec psala svou kroniku, z níž redakční kroužek má čerpati, pokud ještě žijí staří vystěhovalci. Nutno též zachovati důležité kupní smlouvy a prvotní dokumenty jednající o zákupu i založení českých osad. Svého času dostaví se do českých osad člen redakčního kroužku, protož buďte připraveni! Jednáno bylo rovněž o Spolku Českoslov. mládeže, myšlence p. Foitíka, jejíž stanovy čekají na potvrzení, tak jako i český volyňský slabikář přede dvěma roky zaslaný do Min. Školství ve Varšavě.

Usneseno rovněž vydati druhý volyňský kaledář; k tomu účelu budou milé vítány příspěvky od každého krajana v jakékoli psací formě, redakční kroužek to upraví a zájemci nechť látku zasílají do Ústředny ČMŠ v Lucku, skrz. poczt. 15.

Touha po zlepšení hospodářského vzdělání vyvrcholila v širší debatě za účasti konsula p. Svárovského sl. ing. Milerové, p. Švihovského, p. Flengra i p. Plamínka a jiných. Prozatím již letos ČMŠ otevře hospodářský kurs, který bude přípravou a měřítkem sil k založení hospodářské školy.

Následoval referát Sdružení Čes. Učitelů, referát dozorčí rady ČMČ, finanční zpráva, rozeslaná již dříve odborům, a zpráva revisní komise. Ze všech zpráv vysvítala ovocná práce ČMŠ a jejích orgánů, dobré a účelné hospodáření, a uděleno bylo hlavní správě zasloužené absolutorium. V nových výborech do hlavní správy i je-

(Pokračování na stránce 4.)

Dohoda mezi čsl. vládou a německymi aktivisty.

Vyjednávání mezi německými vládními stranami v ČSR a ministerským předsedou dr. Hodžou vedlo k příznivému výsledku.

Jak známo, byly požadavky německých aktivistů předloženy předsedovi vlády dr. Hodžovi dne 27. ledna t. r. Příslušné memorandum obsahovalo 7 bodů, z nichž 5 bylo v podstatě vyřízeno podle přání německých vládních stran. Jenom dva body memoranda zůstaly nevyřízeny, neboť vláda prohlásila, že není příslušná v těchto dvou věcech rozhodovat a postoupila je předsednictvům poslanecké sněmovny a senátu; jde tu o jazykovou otázku v jednacím řádu parlamentu a o zřízení parlamentního výboru pro menšinové otázky.

V ministerské radě bylo schváleno těchto pět bodů:

1. Uznání zásady, projevené presidentem dr. Benešem svého času při návštěvě Liberce, že při státních ivestičních pracích musí se brát zřetel na regionální a nacionální poměry.

2. Zásadní uznání nároku Němců na určité zastoupení v úřednictvu podle klíče obyvatelstva; přijímání německých aspirantů do služeb politické a finanční správy má být postupně prováděno.

3. V oboru sociální péče mají být německé dotace zvýšeny.

4. Státní subvence pro německá divadla, německé kulturní ústavy, pro sociální péči o studenty atd. mají být zvýšeny tak, aby odpovídaly asi klíči obyvatelsva 20 proc.

5. Ve styku s německými obcemi, čítajícími méně než 3000 obyvatelů, uloží se politickým a finančním správám, aby ke svým výnosům ve státním jazyku připojily úřední německý překlad.

Osvětová hlídka.

Lekařská romantika.

Když William Harvey oznámil svůj objev krevní cirkulace, největší to objev, jaký byl kdy v medicině učiněn, pozbyl úplně všech pacientů, protože nikdo se nechtěl svěřit rukám takového blázna. Když Henry Mac Cormac četl přednášku o léčení souchotin čerstvým vzduchem před lékařskou společností v Belfastu členové mu odhlasovali důtku, že zbytečně zdržuje jednání společnosti.

Před osmdesáti lety žil ve Vídni plachy mladý lékař jménem Ignác Filip Semmelweiss, jenž objevil na své klinice, že horečku omladnic lze předejít, když si ošetřující lékař myje důkladně ruce v roztoku chlórového vápna. Byl to skvělý nález, ale nikdo mu nevěřil a jeho autor zemřel v blázniсі, zlomen na těle i na duchu. Teď mu postavili velký pomník.

Historie těchto tří mužů jasně ukazuje co se stává v lékařství pionýrům. Ale což chirurgie? Tam je přece každý pokrok tak radostně přijímán, že jej každý uzná. Ale to byste neznali lidskou přirozenost.

Vládne všeobecné přesvědčení, že chirurgie vyžaduje velmi jemnou ruku a rozvíjela se s rostoucí manuelní zručností lidí. Ale není tomu tak. Kmenový kouzelník z doby kamenné, jenž navrtával lebky epileptiků, aby z nich vyšli „zlí duchové", vykonal stejně bezvadnou práci, jako kdyby byl členem Spolku chirurgů.

Pokrok chirurgu zdržovaly po tři století celkem tři věci: nesnáz se zastavením krvácení; nemožnost uspati pacienty při operaci; nesnáz zabránit infekci ran po operaci.

Za svůj dnešní život bezpochyby vděčíme mužům, kteří překonali tyto zdánlivě nepřekonatelné překážky. Je s podivem, že tolik milionů lidí, kteří vědí všechno o Césarovi, nevědí ničeho o těchto mužích, kteří se tolik zasloužili o lidstvo.

Prvním z nich byl Ambroise Peré, přísežný ranhojič čtyř francouzských králů, Kateřiny Medicejské a Marie, královny Skotské. Byl to maličký, hbitý mužík hnědých očí a nadměrně velikého nosu, se špičatou španělskou bradkou a alžbětinským ohrdlím.

Sám o sobě řekl, že Bůh mu učinil mládí tak příjemným, že se nemusel učit latině ani řečtině. To ovšem byla velká překážka pro tehdejšího lékaře, protože všechny lékařské knihy byly psány latinsky. Učil se v pařížské nemocnici de Dieu, kde obvazovel tři roky a potom sloužil ve francouzské královské armádě.

Jeho životní dílo je plno podivuhodných příběhů z válečných tažení a líčení, co v nich viděl. Jeho líčení je podivuhodně pestré a názorné. Takto líčí vjezd francouzské armády do Turina roku 1535:

„Vstoupili jsme sborem do města, šlapajíce po tělech mrtvých i těch, kteří ještě nebyli docela mrtví. Slyšeli jsme je křičet pod kopyty koní, až se mně srdce stahovalo úzkostí... Když jsme byli v městě, vstoupil jsem do jedné stáje, hledaje místo pro svého koně. Našel jsem tam čtyři mrtvé vojáky; jiní tři se opírali o zeď. Jejich obličeje byly příšerně znetvořeny a jejich šaty ještě doutnaly, jak byly spáleny střelným prachem. Prohlížel jsem si je pln lítosti, když vstoupil jiný voják a otázal se mne, bylo-li by je možno vyléčiti. Řekl jsem mu, že nikoliv a tu on k nim přistoupil a klidně jim proříznul hrdlo. Obořil jsem se na něj pro jeho krutost a on mně řekl, že vždycky prosil Boha, aby mu někdo prokázal takovou službu, kdyby byl smrtelně raněn."

Rány střelnou zbraní byly tehdy novinkou a panovala domněnka, že jsou tráveny střelným prachem. Tehdejší lékařská autorita, Jan de Vigo tvrdil, že je lze léčit pouze vypalováním horkým olejem, smíšeným se syrupem.

Paré se neodvážil odporovati této autoritě, třebas vojáci strašlivě takovým léčením trpěli. Až jednou mu došel olej a tu použil směsi vaječného žloutku, růžového oleje a terpentinu. Byla to odvážná a nebezpečná věc pro mladého ranhojiče, ale ku svému podivu zjistil, že rány, ošetřené jeho metodou, se rychle hojily a nebyly provázeny bolestným zánětem jako rány, vypalované olejem. Od té doby střelné rány jinak neošetřoval.

Nikdy neprohlašoval, že toto léčení vynalezl jinak, než šťastnou náhodou. Za původní prohlašoval pouze svoji metodu zastavení krvácení z ran u amputovaných údů. Až do té doby — ač se to dnes zdá zhola nemožným — byly amputované pahýly rukou a nohou namáčeny do roztavené smůly, aby se zastavilo krvácení. Paré odmítl používat smoly a podvázal prostě krvácející žíly nití k velkému roztrpčení a hanbě lékařského cechu.

Jeho metodě byly prorokovány všechny možné zlé následky a trvalo mnoho let, než byl tento jednoduchý způsob všeobecně uznán a používán. Tohoto způsobu se prakticky používá dodnes.

A tak krvácení bylo úspěšně potíráno už několik staletí než někoho

---

Besídka.

Napsal Adolf Piskáček.

Pomsta umělcova.

Kousek českého rokoka.

Bylo k večeru.

Královský hrad na Hradčanech odrážel svými začernalými a oprýskanými zdmi slabou zaří sluneční, jež padala úkosem i na svatovitskou věž a obě věže kostela svatojirského. Denní život tichnul zde i na Malé Straně. Křivolaké uličky se prázdnily. Podzimní vítr, chladný a štiplavý, srážel stromům poslední listy, jež vrstvily se na vlhkém dláždění a chrastily chodcům pod nohama.

V jedné z ulic malostranských upoutal pozornost chodců zvláštní průvod. Před palácem hraběnky Netolické zastavila skupina mužů, v jichž středu dva mladíci asi osmnáctiletí. Mužové ti byli mušketýři po zuby ozbrojení. Jeden z nich zabušil prudce svalnatou pěstí na vrata a jiný chopil těžké kuté klepadlo a udeřil jím. Rány zaduněly chodbou a v malé chvíli slyšeti bylo belhavé kroky starého klíčníka, jenž otevřev a spatřiv skupinu mužů s mladíky uprostřed radostně vzkřikl.

„Tak je honem, honem! Její Milost již vás očekává," volal jim vstříc a zahroziv na mladíky, kteří zde stáli vyděšeni a třesouce se na celém těle, prohodil: „A vy uvidíte, co vás stihne. Těšte se!"

Skupina mužů vstoupila do dlouhé široké chodby a odbočila po několika krocích v pravo, kde začínalo nádherné schodiště, bohatě zdobené barokovými sochami. Vstoupili do výše asi prvého poschodí a zahnuli v levo, kde vítal se s nimi sloužící, jenž je patrně již očekával. V líci jeho zračilo se radostné překvapení. Co mužové spolu mluvili, slyšet nebylo, hovořili šeptem. Kráčeli chodbou dál a po chvíli stanuli před vysokými nádhernými dveřmi, vypuklou řezbou zdobenými, jimiž vstoupili do hraběnčiny předsíně.

„Mám rozkaz, abych vás hned bez hlášení uvedl", pravil k nim sloužící šeptem. „Její Milost jest již netrpěliva. Čeká vás od rána."

Po těch slovech otevřel jim postranní menší dvéře, celý průvod vstoupil a všichni octli se ve velkém sále, krytém gobeliny.

Sotva vešli, hnula se na levo portiera a tváří tvář stanula jim starší dáma, ostrých rysů, jedovatého pohledu, hraběnka Netolická.

„Mon dieu", hovořila, rychle jako v návalu radostného rozechvění, „konečně přicházíte. Chytli jste je, jsem s vámi spokojena," řekla k mušketýrům, kteří zde stáli vzpřímeni sotva dýchajíce. „A ty," oslovila vyššího z mladíků „ty se chvěj! Potrestám tě příkladně — vícekráte na svůj nástroj hráti nebudeš. Znám tajemství hry na hoboj — krásné, mladé, zdravé zuby — nuže, přemýšlej, jak budeš hráti — bez nich!"

A hraběnka ďábelsky se zasmála.

Jinoch vyděšen sepjal ruce jakoby prosil o milost.

„Odveďte ho k správci, ať ho zavře do nejhlubšího sklepa. Rozsudek bude vykonán ještě dnes."

Hoch sepjal ruce nanovo a slzy polily mu tvář. Ale marně. Mušketýr chopil ho za rámě, prudce jím škubl a již všichni vystupovali ze dveří, z předsíně na chodbu, kudy kráčeli nyní opačným směrem, schodištěm dolů,

napadlo, pustit se do boje s bolestí. Ještě dnes žijí na světě lidé, kteří vytpěli těžké operace bez uspání.

Za tento veliký dar nepochybně vděčíme siru Humphrey Davymu, jenž roku 1800 objevil kysličník dusičnatý, omámil se s ním a navrhl jeho používání při chirurgických operacích. Avšak sir Humphrey nevyužil svého vynálezu a tak za jeho rozšíření a všeobecné uplatnění musíme poděkovat americkému dentistovi T. G. Mortonovi a edinburgskému porodníkovi Jakubu Y. Simpsonovi. Morton předešel Simpsona o několik měsíců, navrhnuv používání éteru; Simpson jej následoval, ukázav na výhody chloroformu.

Simpson však musel bojovat o uplatnění svého vynálezu s církví i se státem. Vyhrál to, když prohlásil, že sám Bůh, když stvořil ženu z žerbra Adamova, Adama dřív uspal. Rozpoutala se divoká novinářská debata, do níž Simpson přiléval oleje stále novými články. A tu královna Viktorie oznámila, že se dá při příštím dítěti uspat chloroformem. A všechny hádky rázem umlkly. Královna promluvila. Simpon a jeho chloroform vyhrali.

(Dokončení příště.)

Dopisy.

Ještě k otázce hospodářské školy.

V posledním devátém čísle čtu můj dávný sen: „Rolnická a chmelařská škola — středisko hospodářské kultury na Volyni."

Uskutečnit toto za každou cenu, nebát se obětí; žádná oběť nebude velkou pro vybavení vědomostmi dorostu dnešního i budoucího pro tak veliký a těžký úkol jeko jest hospodařit a učit hospodařit s mravními i hmotnými hodnotami v této přetěžké době.

Vzpomeňme na doby našich přistěhovalých dědečků, byli tehdá učitelí a nositelí lepší hospodářské kultury a také se podle toho s nimi jednalo a oceňovalo, nedejme zaniknouti této krásné historické pravdě a v duchu jejich ať se nese snaha o povznesení úrovně Čechů na Volyni.

Jsem ochoten zdarma přispět k vybavení kabinetu školy do začátku poučnými pomůckami, které bych získal zde svoji znalostí a známostí.

K provedení této myšlienky nechť Vás doprovází štěstí.

V. Boček,
rodák z Mírohoště.

(Redakce uveřejňuje dopis svého odběratele ze staré vlasti, nyní nájemce dvora Veltruby u Kolína.)

Dojmy ze 14. valné schůze ČMŠ v Zdolbunově.

Nemíním zde uváděti referát začátku a průběh celé této schůze, konané v domě K.P.W. ve Zdolbunově. — Poukázim pouze na hlavní body jednání a jak naši krajané reagují a také nereagují na palčivé otázky naše kulturně-osvětové. Nejnalehavější z těchto ovšem zůstane, pokud nebude uvedená v život, osvěta odborně rolnická naši mládeže. A právě když přijde na pořád jednání o této otázce, naši p. p. delegati z vesnic projevují zájem velmi slabý, snad proto, že by to mělo státi nějakou tu hmotnou oběť. Ten kdož se domnívá, že peníze použité ku rozšiřování osvěty v rolnictví jsou stracené, jest na velkém omylu. Zvláště osvěta rolnická dnes se jeví přímo neoostradatelnou pro naši dorůstávající mládež.

Naši sousedé d vno již to pochopili, kdežto my tomu nikterák nemuže-

Oslava svátku prvního Maršálka Josefa Piłsudského.

Dne 19. března se v celém Polsku konaly oslavy svátku zesnulého prvního Maršálka Josefa Piłsudského. Z rána ve všech chrámech se konaly smuteční bohoslužby.

Ve Varšavě P. President Republiky, Maršál Smigły-Rydz, vláda, předsedové senátu a sejmu a vyšší důstojníci státu vzdali hold památce Maršálka Piłsudského v Belvedeře. Po slavnostním složení věnců v sále byla sloužená zádušní mše. Středem oslav byla řeč P. Presidenta Republiky do radia posvěcena vzpomínce na prvního Maršálka Polski.

Svátek Maršálka Edvarda Śmigłeho-Rydza.

Na svátek Maršálka Edvarda Smigłého- Rydza dne 18. března přijela do Varšavy delegace země břežáňské, která doručila p. Maršálkovi dyplom čestného občanstva desátí gmin povjatu břežáňského a jako svateční dar arabského koně s postrojem.

Rovněž u příležitosti svátku promluvil do radia plk. Adam Koc tvůrce Obozu národního sjenocení. Večer v sále městské rady se konala slavnostní akademie, kterou uspořádal Střelecký svaz. Po ukončení akademie Vedení Svazu a okruhoví náčelníci v čele praporů střeleckých udaly se před sídlo Maršálka Smigłého-Rydza složiti hold vrchnímu vůdci.

---

zahnuvše po té na dvůr, kde bydlil správce paláce a vězení. S hochy ani nepromluvili. Bylo pod jejich důstojností mluviti s uprchlíky hudebníky a nyní vězni.

*

Dorostlejší z mladíků, kteří právě byli vedeni do vězení, byl Josef Fiala, syn učitele z Lobkovic. Narodil se r. 1749 a jako poddaný hraběnky Netolické musil již následovati do Prahy. Tak znělo její přání, jemuž odpor klásti možno nebylo. Hoch projevoval již záhy v mládí veliké hudební nadání, otec jeho dal mu prvé z klady hudební, ale to hraběnku nelákalo. Chtěla míti u sebe hocha pěkné tváře a ztepilého vzrůstu zcela obyčejným sloužícím. Tak se i stalo, když Fiala dospěl čtrnácti let. Těžce nesl své ponižující postavení a jediným paprskem v jeho smutné žití byla hudba, které se v prázdných chvílích oddával s horoucím nadšením. Jako hlavní nástroj zvolil si oboe a neúmornou pílí docílil toho, že stal se jedním z nejlepších oboistů v Praze. Hraběnka nerada viděla jeho toulání se městem za koncerty. Ale úspěchy, kterých hrou na svém nástroji docílil, nedaly mladíku spáti. Toužil ven z ponižujícího postavení, toužil do světa a snil o slávě, uznání a o všem tom, co mladým, nadšeným hlavám zdá se býti tak snadno dosažitelným, a zatím je tak dalekým a lehko prchavým jako mýdlové bubliny, jako chmýří pampelišky na mezi uvadající.

Fiala dlouho přemýšlel o útěku z Prahy. Sám se k tomu odhodlati nechtěl. Když však nalezl spojence v mladém kuchaři, jehož stejný osud zavál do paláce hraběnčina a jenž hrozně toužil po tom, aby z moci její unikl rychle se rozhodl.

Oba se smluvili, že v noci spolu uprchnou.

A stalo se.

Noc krýla těžkými křídly celou Prahu, celý kraj. Palác byl pohřížen v mrtvý klid. Nikde ani šustu slyšet nebylo. Jen občas zalehly sem hlubokě dunivé rány svatovítských hodin, jež, hochům, k útěku se chystajícím, hlásily půlnoc, prvou i druhou hodinu z rána.

„Teď," šeptl Fiala kamarádu, „jest čas. Teď, teď!"

Jako duchové vyplížili se z přízemní komůrky, přešli ztichlý dvůr a stanuli u zdi, dělící dvůr od velikých klášterních zahrad. Kuchař, dle dříve již ustanoveného plánu se shýbl, a Fiala skočil mu na záda. Již se chytal hřebene zdi, když ozvalo se dušené zaštěkání psa.

„Ten nás prozradí," šeptl kuchař z úzkosti.

„Neprozradí, zná mne dobře," odpověděl Fiala a aniž seskočil s kuchařových zad, tiše hvizdl směrem, odkud se zaštěkání ozvalo. Odpovědělo mu spokojené kňučení. Pes ho poznal a ztichl. Fiala vyšplhal se na hřeben zdi a zachytil se silné větve akátu, jež na jaře pokrývala celou zeď bílými vonnými květy. Druhou volnou ruku podal kuchaři, a v krátce byli oba v klášterní zahradě, odkud útěk byl již snadný. Nejhorši bylo již za nimi, Spěchali k strahovské bráně úvozem. Pa však byla zavřena. V strážné budce přecházel voják. To byla nová překážka.

(Pokračování.)

me plně zrozuměti. Uvedu příklad: U nás v Boholubech jest značný počet mladých lidí ukrajinců, obojího pohlaví odborně vzdělaných rolníků, kteří pořadají zimní kursy pro ty kteří nemohli studovat, a tak se vzájemně cvičí a poučují. A výsledky? Jsou to dnes právě Boholuby. Spatříte zde nejen ušlechtilou mládež, spatříte zde několik velkých obchodních sadů kde se co ročně dějí racionelní postřiky, nové sázené plochy ovocným stromořádím esteticky lahodí oku, v mnoha těchto podnicích racionelně se včelaří tak že to není žádnou výjimkou, že pětihektarový majitel má ročního příjmu 3 až 4 tisíce zlotých. —

Všichni mladí lidé patří do sdružení spontanně a také není jednoho kdo by v čas neplatil na spolkové potřeby. Rovněž když naskytne se vydání větší jako: stavba národního domu, kde též hrají divadla, koupě hudebních nástrojů jakož i nářadí hasičské a p. tož se prostě opodatkují dosti značně a pokud vím jde všechno velmi hladce, alespoň nízké podezřívání jsem neshledal ... Co vlastně vším tím chceme říci? Že ti p p. od Lucka mohou si plíce vymluviti a dokazovati tak kardinální potřebu kursu rolnických pro naši mládež a naši lidé na to vše mlčí. — Měli bychom si jednou již uvědomiti a to všichni pokud není pozdě, že sousedé nás již dnes kulturně předbíhají, a to jsou bohužel zdrcující fakta. —

Mnoho-li máme vzdělaných lidí českých na Volyni rolníků? Není též eden z argumentu, že kulturně upadáme? Jsou ovšem světlé výjimky též i mezi námi, avšak tak řídké, že jest to pro nás jistě kompromitující. Tvrditi, že tato osvěta nevyžaduje žádných hmotných obětí jest rovněž absurdní. Každá osvěta a obzvláště rolnická již pr to, že jest k tomu účelu zapotřeby jistý majetkový objekt s živým a mrtvým inventářem, stojí mnoho peněz. Ovšem hosp. kurs zimní byl by levnější, ale i k tomuto zapotřebí jest prostředků hmotných.

Krátce probudímé se již jednou z toho letargismu k práci nad naším odborným vzděláním?

Ant. Boholubský.

Ze Straklova.

Dne 13.III. t. r. u nás se konala tělocvičná akademie.

Naše jednota jest činná od závodů v Kvasilově; v letě pořádala veřejné cvičení, kromě toho členstvo správně navštěvuje cvičení. Jednota společně s hasičským sborem pořádaly pěkné divadlo dne 8.I. t. r., druhým zdařilým podnikem byla veselá taneční zabava s bohatým a pestrým programem dne 14 II. t. r.

Sokolská akademie dne 13 III. t. r. byla zahájena vhodným proslovem. Návštěva byla slušná, ačkoliv mohla býti větší. Uškodilo špatné počasí a rozbláceně jarní cesta. Průběh akademie byl zdařilý; jedno cvičení stíhalo druhé, tvořící ukončený celek. Mladší šestičlenný dorost zacvičil cvičení na koni; je to jeho první veřejné vystoupení, starší pětičlenný dorost bezvadně provedl výstup s tyčí. Dorostenky v pětici s tyčemi byly pěkné a půvabné. Cvičení na hrazdě i bradlech mladšího, staršího družstva dorostenců a mužů nezklamali. Vstoupení šestičlenného mužského družstva se stálkami doznala zaslouženého uznání přítomných. Z průběhu akademie skonstatován značný pokrok u členstva od posledn ho veřejného vystoupení. Samo členstvo jeví zvýšený zájem o Sokolstvo. A tam kde je zájem — tam mnoho se vykoná. Vždyť pochopení a zájem jsou základními pilíři v Sokolstvu. Také i výbor stará se výpomoci cvičicím, své funkce náležitě chápe a svědomitě koná, jevíce nevšední zájem o život jednoty. Vracejíce se k samé akademii, která jest třetí v tomto roce na Volyni, nutno zaznamenat, aby zk ušek pod doprovod hudby bylo více, také propagaci věnovati náležitou pozornost. Celkový dojem od akademii byl dobrý: je viděti, že naše jednota jak v podzimním tak i v zimním období cvičila vytrvale, ještě i teď s dychtivostí čeká na další pokyny pro všechny složky, aby mohla rozvinouti čilejší přípravu k letošním závodům. Uznání za houževnatou práci zasluhují jak vedoucí, tak i cvičící členstvo. Naše díky patří také malé smyčcové orkestře která vždy nezištně vypomáhá při každém takovém vystoupení, tím samým přispívá k provedení všech ušlechtilých podniků, na kterých nám všem tak hodně záleží.

Přítomný na akademii.

Dary a věnování.

Seznam

sbírek ve prospěch České matice školské obdržených od 1. do 28 února 1937.

1. O svatbě sl. E. Stehlíkové a p. V. Vostrého v Dorohostájích na podnět pp. J. Holátky, A. Hory, V. Valenty a V. Hajného ve prospěch Matice sebráno Zl. 50.—

2. Odbor ČMŠ v Novostavcích zaslal sbírku podniknutou o vánočním stromečku v obnose Zl. 13.52.

3. Odbor ČMŠ v Lipinech při zastávce dvou svateb p. M. Gola a p. K. Nováka ve prospěch Matice vybral Zl. 15.80.

4, O svatbě sl. M. Vitochové v Hušti a p. K. Nováka z Novin na podnět p. E. Brabence ve prospěch Matice sebráno Zl. 19.50. Při téže svatbě u ženicha v Novinech na podnět učitele V. Fícka a p. J. Krámského sebráno Zl.17.12. úhrnem Zl. 36.62.

5. O svatbě sl. E. Pařízkové v Lipinech a p. M. Gola z Huště na podnět sl. L. Pařízkové ve prospěch Matice sebráno Zl. 17.50.

6. Veselá společnost o silvestrovském večírku v Moskovštíně ve prospěch Matice sebrala mezi přítomnými Zl. 17.22.

7. Při jedné zabijačce na Moskovštíně ve prospěch Matice sebráno Zl. 5.50.

8. O svatbě sl. E. Bartíkové v Hulči a p. J. Zigla z Varkovič na podnět p. B. Němce ve prospěch Matice sebráno zl. 42.50.

9. Hasičský sbor ve Straklově ve prospěch Matice ze zábavy věnuje Zl. 10.—

10. Varšavští krajané ve prospěch Matice věnují Zl. 18. — a podporu pro studujícího na učitelském ústavě Zl.24.— Úhrnem Zl. 42.—

11. O svatbě sl. M. Kozákové v Lipjanech a p. A. Fibicha z Ryhoň na podnět p. J. Valenty sebráno ve prospěch Matice zl. 11.—

12. O svatbě sl. M. Křivské v Hlinsku a p. V. Červeného z Hulče na podnět pi A. Karrové ve prospěch Matice sebráno Zl. 10 50.

13. Sdružení české mládeže v Sedmihranech zaslalo sbírku podniknutou při divadle v obnose Zl. 13.30. Sbírku provedli pp. J. Mojdl, V. Pivovarčuk na podnět p. J. Oliče.

14 O svatbě sl. E. Pallové a p. P. Pally v Cnomoputech ve prospěch Matice na podnět p. V. Mojdla sebráno Zl. 8.10.

15. O svatbě sl. M. Kochové v Novokrajevě a p. A. Klabana z Novostaců na podnět p. J. Kočiny ve prospěch Matice sebráno Zl 26 —

26. Při sousedské zábavě v Omelanštíně na podnět uč t le Vl. Sochora ve prospěch Matice sebráno Zl. 20.—

17. Pan J. Hybler z Ulbárova věnuje ve prospěch Matice Zl. 15.—

18. Kroužek mládeže v Moskovštíně při čajovém večírku ve prospěch Matice sebral mezi přítomnými Zl. 11.—

19. Pan Vl Vintera z Moskovštiny ve prospěch Matice věnuje Zl.3.—

Valná schůze ČMŠ v Zdolbunově.

(Dokončení ze stránky 1.)

jich organů zvoleni byli právě ti sami krajané a to vzhledem k zapracování ve věci, k dobrému a obětavě řízenému cíli, lodičky, naší milované ČMŠ.

Předseda p. Malinský ujistil vzdálené Odbory, že ČMŠ nezapomene na své zapadlé vlastence, rvoucí se z osudem o své národní byti, v návalu práce však, a starostí, ihned nelze vyhověti všude, slibuje všem pomoci a posilnění, vskazuje pozdrav ČMŠ všem krajanům v Polsku, a prosí aby také oni nezapomínali. Tím schůze skončena o 5 hod. večer.

Opravdu ohromná a plna dosahu je je práce ČMŠ. Pochopí to ten, kdo spolupracuje na jejím velkém úkolu, kdo bývá účasten na schůzích, procítí a pochopí veliký její boj a význam o naše národnostní bytí. Protož vytrvejte, krajané, hlaste se pod prapor ČMŠ spoléhejte na její dějinné poslání, a milujte ji z plna srdce jak na dobrého Čecha sluší a patří.

20. O svatbě sl. M. Doležalové v Barákách a p. J. Komárka z Libánovky na podnět p. J. Hainého ve prospěch Matice sebráno Zl.12.—

21. O svatbě sl. Kalíkové v Mirohošti a p. Svítka z Podhajec na podnět p. J. Volfa ve prospěch Matice sebráno Zl. 13.50.

22. O silvestrovském večírku u p. J. Němce v Bakovcích mezi přítomnými hosty ve prospěch Matice sebráno Zl. 7.—

23. Pan V. Miller ze Sofiejovky u Zdolbunova věnuje Matici Zl.30.—

Úhrnem obdrženo Zl. 431.06.

Všem dárcům jakož i iniciatorům a pořadatelům sbírek srdečně děkuje

správa České matice školské v Polsku.

Kronika.

Co bude s restaurací v Rakousku a Maďarsku?

Vídeňský dopisovatel pešťského listu „Uj Nemzedék“ v souvislosti se zájezdem rakouského kancléře Schuschigga do Budapešti naznačuje, že bude tam jednati také o otázce restaurace, což se předpokládá též v listech jiných Podle všech okolností se zdá, že Schuschniggovi velice záleží, na tom, aby se o této otázce dohodl s Maďarskem ještě před svou cestou do Říma, kde na ten způsob bude rovněž o restauraci jednáno. O výsledku jednání, jež se bude týkati této otázky, prozatím asi oficialně referováno nebude, takže není vyloučeno, že Evropa bude vyrozuměna až o rozhodnutí hotovém.

Krvavé nepokoje na pařížském předměstí Clichy.

Sociální strana francouzská, jejímž předsedou je de la Rocque (tedy bývalé „Ohnivé kříže“, p. r.) uspořádala v biografu „Olympia“ v Clichy zábavný večer. Hloučky mladých komunistů snažily se vniknout ještě před zahájením zábavy do biografu. Zesílené policejní oddíly a republikánská garda jím v tom však zabránily. V postranních ulicích okolo biografu shromáždilo se postupně asi 6 až 7 tisíc stoupenců levice a jejich počet stále rostl. Situace se zhoršila, když náhle ze řad demonstrantů bylo vystřeleno. Policejní prefekt dal přivolat další posily a vyzval demonstranty, aby se rozešli. Ti se však zabarikádovali v postranních ulicích a začali házet na policii kamením, zejména kostkami, vytrhanými i dlažby. Když byla několik policistů zraněno a když z řad demonstrantů bylo stříleno, dal po dvou marných výzvách, aby se demonstranti rozešli, policejní prefekt rozkaz ke střelbě.

Ministr vnitra Dormoy, který byl o demonstracích zpraven, odebral se ihned na radnici v Clichy, kam přijel také přednosta kabinetu ministerského předsedy, Blumel. Ministr Dormoy s Blumelem vystoupili na radniční balkon a chtěli k davům promluvit. Náhle však Blumel zavrávoral, neboť byl zasažen dvěma ranami z revolveru, vystřelenými ze řad demonstrantů.

Proti demonstrantům byly potom vyslány další posily a gardistů, jakož i jízdní garda a společnému úsilí bezpečnostních orgánů se podařilo obnovit na ulicích pořádek.

Podle policejní zprávy vyžádaly si srážky na ulicích za obět celkem 6 lidských životů. Raněných je přes 200 z nichž je na 90 policistů a gardistů. Mezi raněnými je také starosta v Clichy Auffray.

Francie žádá vysvětlení na italské vládě.

Socialistický „Populaire“ oznamuje, že zprávy španělské vlády o přítomnosti italských vojáků mezi bojovníky Francovy armády ve Španělsku vyvolaly pozornost francouzské vlády. Francouzská vláda, jak praví list, se neomezila na to, že oznámila případ londýnskému neintervenčnímu výboru, nýbrž upozornila přímo ital kou vládu na vážnost této věci.

Velmocenská soutěž kolem nového Locarna.

Zájem politické veřejnosti francouzské je stále upřen k diplomatickým výměnám názorů kolem příprav ke sjednávání novéh Locarna. Jestliže obě noty, německá a italská, se shodují v zásadě, doporučujíce myšlenku návratu k paktu čtyř a vyloučení sovětského Ruska z evropských porad, poukazaje se v Paříži na to,

160.

pro vás jí nebude. Jste dosti silná, abyste tomu všemu čelila? Máte Artura tolik ráda, abyste mu mohla býti milující ženou i když ztratí majetek, vážnost, když sklíčen, přestane vám projevovati tolik něžné pozornosti, na kolik se těšíte a na kolik máte právo?

„Pane hrabě, nemučte mne,“ zaúpěla a její výraz byl jasným odleskem jejího nitra, svíjejícího se v nevýslovných mukách. „Nic vám nemohu říci, nic nevím, jen tolik mohu říci, že Artura miluji každou krůpějí své krve a každým vydechnutím svých prsou. Ztratila jsem sebevládu, nemám moci si poroučet. Jsem v jeho rukou snad bezcennou věcí, ale on znamená pro mne celý život. Když jsem po prvé zpozorovala, že si mne všímá prosila jsem ho, aby mne neznepokojoval a utekla jsem. A v noci nato přála jsem si, aby nebyl baronem Vukotičem, aby byl otcovým pomocníkem, kterého bych si mohla bez bázně vzíti. Nevím, jak se stalo, že došlo až tak daleko. Děsila jsem se toho všeho, a děsím se dosud. Ale upustiti od své lásky nemohu. Ať mě tedy opustí, je volný a já ani slovem ho nezdržím a ani slovem mu nic nevytknu. Ale dokud budu živa, dotud budu mu věrná a nikdy již žádný muž nedotkne se mých rtů. Odjedu hned zítra, račte býti bez starostí. Svět je široký, umím

157.

ji hrabě, ukazuje jí na místo proti sobě. „Tušíte asi, proč jsem vás volal.“

„Tuším,“ odpověděla tiše, neklopíc oči. „Pan baron Vukotič s hraběcí milostí o mně hovořil.“

Nemýlíte se, hovořil se mnou a mohu vám říci, že jsem s ním nesouhlasil.“

„Očekávala jsem to.“

„Hm, zdá se mi, že nemáte velkého strachu a že jste si jista vlivem, jež na barona Artura máte. Snad vám nebude toto přílišné sebevědomí ku prospěchu.“

„Pan hrabě mi nerozumí, a proto má slova si jinak vykládá. Očekávala jsem odpor rodiny proti rozhodnutí pana barona, varovala jsem ho a prosila, aby včas ustoupil. Chápu dobře, že nemůže býti rodině lhostejno, když má vejíti v příbuzenský styk s děvčetem chudého a nerozumného rodu. Vím, že se pan baron postavil proti proudu a že mu bude mnoho zazlíváno a kdybych mohla, všechno bych zrušila, jen aby byl on ušetřen nemilých následků.“

Mluvíte-li pravdu, není nic snažšího, než abyste učinila konec všem těm následkům. Odřekněte se Artura a rázem bude situace vyjasněna.“

Zbledla a oči její vyjasněně se zadívaly na hraběte.

že Aglie i Francie jsou rovněž plně zajedno v tom, že příští úmluva musí býti sjednána v rámci Společnosti národu.

Na odpovědných místech politických v Paříži vzbudil zjevnou nelibost tón italské noty, která se staví otevřeněji nežli německá nota proti sovětskému Rusku a chce dáti v západoevropském příštím paktu Italii význačnou roli rozhodčího.

Španělská vláda protestuje ve Washingtoně.

Španělský vyslanec odevzdal ve státním departementu notu, podobnou notám již odevzdaným v Londýně a v Ženevě, týkající se počtu cizinců v povstalecké armádě. Nota prohlašuje, že „vpád vojenských oddílů cizích států do Španělska jest úplně zřejmým porušením úmluvy o nevměšování do španělských záležitostí, jež byla přijata 27 státy“.

Po obecních volbách v Bulharsku.

Ministerský předseda Kjosejvanov konstatoval o minulých volbách k zástupcům tisku, že lid se vyslovil proti rozpuštěným a zakázaným stranicko-politickým organisacím. Kjosejvanov doufá, že s výsledky tohoto prvého hlasování se budou shodovati též volby, jež se budou konati v příštích týdnech. Volební výsledek znamená podle slov ministerského předsedy, že národ schválil vládní politiku. Volební účast žen bylo nad očekávaní silná. Kiosejvanov posléze zdůraznil že po prvé v dějinách bulharských se volby konaly v naprostém pořádku a bez rušivých příhod.

Domorodci v Tripolsku uctívají Mussoliniho.

14. března ve večerních hodinách dostavilo se v Benhazi v průvodu s pochohněmi k vládnímu paláci obyvatelstvo, kde se ubytoval ministerský předseda Mussolini. Ministerský předseda se objevil na balkoně a odpovídal na pozdravné projevy domorodého obyvatelsva.

U příležitosti své cesty Tripolskem věnoval ministerský předseda Mussolini 120.000 lir ve prospěch místních mohamedánských instituci.

Nové protižidovské bouře v Palestině.

Protižidovské útoky předstihují svým počtem prudkost a násilí útoků za dnů obecných nepokojů od doby skončení stávky v říjnu minulého roku. Přestřelky a loupeže se udály téměř současně na různých místech Palestiny. Rozhořčení židovského obyvatelstva silně stoupá. židovská agentura sděluje: „Jestliže vláda nás nemůže chránit, jsme odhodláni se bránit sami, ovšem v předpokladu, že vláda zruší zákon, který židům zakazuje nošení zbraní.“ Zatím se židé domáhají u britských úřadů toho, aby bylo vyhlášeno válečné právo.

Různé zprávy.

V Jugoslaviji již rozkvetly meruňky a broskve.

V severních krajích Jugoslavije začalo již jarní počasí. V 14. II. bylo v Bělehradě ve stínu 19 stupňů tepla. Rozkvetly již meruňky, broskve a mandlovníky. Voda v jihoslovanských řekách stále ještě stoupá. V Bělehradě pronikla voda Dunaje až do zoologické zahrady. Pod vodou jsou velké komplexy půdy.

Podivné věno.

Švédský list píše o podivném zvyku zásnub a sňatků v Brazili. Jakmile se tam narodí dívka, uloží se pro ni ihned pytel nejlepší kávy s lístkem, na němž je napsáno jméno a datum narození dítěte a přesné označení druhu kávy. Pytel i s lístkem je pečlivě zapečetěn a smí se otevříti teprve o zásnubách dívky. Po druhé se použije kávy z tohoto pytle v den sňatku a potom se přenese pytel se zbývající kávou do bytu mladých manželů a musí jim tato zásoba kávy, jak káže tamní mrav, vydržeti po celý rok.

Hospodářský zpravodaj.

Nutno doplniti podzimní zanedbání.

Minulé podzimní setí, následkem stálých deštů neb i z jiných důvodů bylo ve znamení spěchu. Mnoho hospodářů ke konci sevního období selo bez ohledu na nutnost fosforového hnojení, co se rozhodně vymstí na budoucí sklizni. Ne jednou již se psalo a dokazovalo čísly v jakém značném stupni jsou naše půdy vyčerpáné z fosforu a jaké z toho vznikají následky. Sklizeň se menší, zrno bývá mizerné a nepomůžou zde žádné domácí

158.

„Odřeknouti se? Ne, to nemohu,“ vynutila těžce. „Bude-li si on přáti, abych ho zprostila daného slova, vyhovím okamžitě, kdo a jakým právem může ode mne žádati, abych pohrdla svou láskou, abych se zřekla toho, co pro mne znamená celý život a jediné štěstí? Nemám panství, nemám peněz, mám jen své srdce a své city. Což ani na to nemám práva, protože jsem chudá?“

Rozčílila se, ruměnec zahořel na její tváři a jako by vyrůstala před hrabětem, jenž s rostoucím zájmem ji pozoroval.

„To jsou slova, jež vám vaše rozrušení diktuje. Uvažujte chladně. V tu chvíli, kdy si vás baron Artur vezme, přetrhne rodina styky s ním. Má sice majetek, ale ten je zadlužen. Nastane mu bída a všichni jeho známí se mu budou vyhýbati. Vy snad očekáváte, že se vám dostane lesklého titulu a že budete moci s Arturem choditi do společnosti. Nemylte se, svět není tak útlocitný, jak si ho představujete. A láska Arturova, jakmile tolika zkouškám bude podrobena, nezůstane tak svěží jako nyní, nevyprchá-li nadobro. Nerozčilujte se, nechte mě domluviti. Mám Artura rád a přál bych mu, aby všechno dobře proň dopadlo. Jsem starý, mnoho jsem zkusil a bylo by mi líto, abyste i vy, až bude pozdě, s hrůzou poznala, že jste se

159.

zmýlila. Navrhnu vám něco. Jste sličná, ještě mladá a kdybyste měla věno, vdáte se snadno za nějakého úředníka. Postarám se o vaše věno, postarám se, aby váš muž dostal pěkné postavení. Zapomenete časem vy, zapomene Artur a oba budete vděční, že se to tak skončilo. Co říkáte mému návrhu?“

Teprve nyní, když skončil s velikou horlivostí pronášený návrh, věnoval jí bedlivější pozornost a až se lekl příšerné její bledosti.

„Urazil jsem vás snad?“, ptal se starostlivě. „Promiňte, není mým zvykem bezbranného urážeti.“

„Zač mě pan hrabě považuje?“ ptala se hluše. „Za prodejné děvče, které chytře ulovilo bohatého nápadníka, k němuž ji nevábilo nic, než peníze a jeho jméno? Já, pane hrabě, jsem počestné děvče a každý má míti cit, než takové chudé děvče, jež mimo cti nic jiného nemá, hluboce snižuje.“

„Žádám vás ještě jednou, abyste prominula,“ hučel v rozpacích. „Mám starost o Artura a jeho budoucnost a víte právě tak dobře jako já, jak bude paní hraběnka nemile dotčena, až se doví, pro koho se její synovec rozhodl. Jste nezkušená, nedovedete odhadnouti všechny trampoty, které se na nás sesypou. Představujete si snad život jako rozkošnou procházku, a tou není a zvláště

hospodářské prostředky, když fosfor stále vyvážený v sklizni zrna, nemůže být žádným kompostem, neb pečlivě připravenou mrvou nahrazen. Chybu, kterou jsme učinili zanedbáním požíti fosforového hnojiva na podzim, nutno na jaře bezpodmínečně napraviti. Ačkoliv nebude účinek stoprocentně takový jakoby byl na podzim ale i když bude menší stejně se fosforové hnojení zaplatí, vzhledem na velké vyčerpání naši půdy z kyseliny fosforečné.

Nyní je otázka: Jaké hnojivo fosforové nutno použíti? Na podzim můžeme spokojiti se i horšími druhy fosforového hnojiva, na jaře jest to vyloučeno. Máme jediný superfosfát k použíti pro veškeny rostliny, protože ihned se rozpouští ve vodě, pronikne do půdy při lehkém zabránování a nemusíme počítati s lijaky, které by jej do půdy vpravily. A jde nám o to, aby fosfor se dostal co nejrychleji k vlasům kořání. Doba, kdy dávame superfosfat, bude jiná pro žito, jiná pro pšenici. Na žito nejlépe rozházet superfosfát v době přisívání do žita seradeli a pak rázem zabránovat. Jsou hospodáři, kteří se obávají jarního branování žita a mají pravdu jedině v tom případě, branujeme-li příliš energický před přímrazky. Je-li bránováno v pochmurném počasí, žádné nebezpečí žitu nehrozí. Přesné pokusy vykonané profesorem Staniszkisem ukázaly bezpodstatnost obav o uškození žita bránováním a přisíváme-li do žita několik trávy (seradelu a j.), jest bránování nutné, při tom zabranujem i superfosfát. Nedáváme více než 1,5—2 q superf. na ha, při této příležitosti, je-li žito málo vyvinuté dodáváme i selitru.

Důležitějším jest používání superfosfátu na pšenici, již i proto, že se lépe vyplácí. Žito si dovede vždy ještě vytahnouti trochu fosforu ze zásob v půdě, není-li tato příliš vyčerpána; pšenice již v menším stupni a nedostatek jeho silně cítí. Dávka 2 q na ha může býti zvětšena do 3 q s dobrým výsledkem finančním. Dávame superfosfát v konci dubna, když pšenice již začala růsti. Byla-li pšenice setá do širokých řádků aby se mohla okopávati, dávka superfosfátu může býti mensi, protože se hnojivo přihrnuje blíže ku kořání. Kromě žita a pšenice i zimní ječmen potřebuje také dávku superfosfátu, asi 2 q na ha a dodati jej nutno v tu samou dobu co i pro žito.

Vděčný za superfosfát jest i loňský červený jetel. Ne jednou bylo stvrzeno jak dobře se vyplácí použíti superfosfátu před setím jetele. Rozumí se že nutno rozsetý superfosfát hodně zavláčeti, co se provadí i bez superfosfátu, aby povzbudit k silnějšímu vzrůstu rostlinu. Dávka vynáší asi 2 q na 1 ha.

Jest-li se někomu zdá, že výsledek může býti nejistý, může si to dříve zkusiti na malých dílcích a vlastními skušenostmi nabude přesvědčení v jaké míře se to vyplácí.

Fort. Starzyński.

CENY OBILÍ.

Záznam 15 III. soukromého obchodu— zač kupuje.

Žito	zl. 22 00	za 100 kg	
Pšenice	„ 27.00	„	
Ječmen	„ 22.50	„	
Oves	„ 20.00	„	
Hrečka	„ 30.—	„	
Proso	„ .—	„	
Řepák	„ 58.00	„	
Hrách	„ —.—	„	
Fasole	„ —.—	„	
Mák	„ 80.00	„	
Jetel	„100.00	„	

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

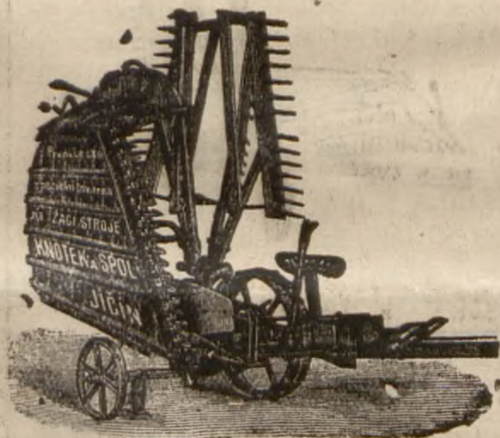
Žatec, dne 12. března 1937.

V minulém týdnu byl na žateckém trhu chmelném zájem o všechny druhy chmele. Kupovalo se ponejvíce pro cizinu. Obraty byly úměrné zbylým malým zásobám chmele. Se strany vlastníků chmele byla projevena větší ochota k prodeji. Při klidném smýšlení se ceny udrhajují a pohybují se v rámci Kč 700. — až 1.150. — za 50 kg.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala do dnes 68.850 žoků v čisté vázd 159 500 cel. centů á 50 kg žateckého chmele loňské sklizně.

Český odbor Jednoty chmelářské v Žatci.

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

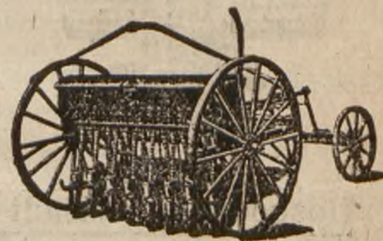

Velmi důležité pro ty,

kteří si přejí míti dobrý

český stroj za velmi nízkou

— likvidační cenu.

Následkem likvidace skladu—vyprodáváme!!

Prima české stroje

úplně nové, rovněž i zánovní vyprodáváme pokud zásoby stačí za KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf JOZEF a Spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Celé Volyni jsou známa nejchutnější piva z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru — „SAKURA“. —

Doporučuj všude tohoto českého podniku znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER,** Rovno. ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

! Nekupujte, pokud jste se neinformoval u nás a nechybíte !

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Máje 149.

dodá Vám levně a na výhodných podmínkách:

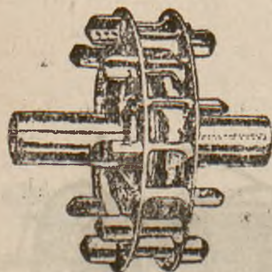
Secí stroje

lžičkové „UNIKUM“ 14 řádkové a jiné; trybkové „PATRIA“; kombinované „IMPERATOR“

Žací stroje

obilní a travní v olejové lázni.

obdržené přímo od světoznámých továren

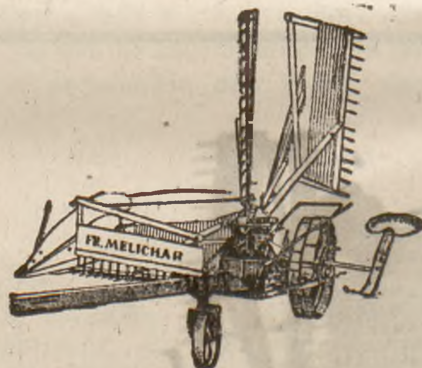

Melichar — Umrath

BRANDÝS n. Labem.

Československo.

Ceny a veškeré informace na požádání. —

Ze skladu v Rovně pokud zásoba stačí:

Hospodářské nářadí a stroje:

Pluhy, kultivátory, čisticí mlýnky a triery, pařáky, mlátičky.

Součástky k žacím strojům:

MELICHAR — UMRATH, MAC - KORMICK, WESTERAS, DEERYNG, MASSEY - HARRIS a jiným.

Hnojiva umělá výroby:

Kainit a sůl draselná — SPÓŁKI AKCYJNEJ EKSPŁ. SOLI POTAS., LWÓW, PLAC SMOLSKI 5.
Superfosfat — ZJEDNOCZ. FABR. SUPERFOSFATOW. W POLSCE, WARSZAWA, UL. KREDYTOWA 4.
Hnojiva dusíkatá — ZJEDNOCZ. FABR. ZWIĄZKÓW AZOTOW. W MOŚCICACH i w Chorzowie.

Semena:

buráková, vojtěšky, mrkve krmné a jiné.

Upozorňujeme,

zvláště na naše nízké ceny a prvotřídní jakost zboží, které dodáváme na objednávky přímo na adresy odběratelů aneb vydáváme pokud zásoba stačí ze skladu:

v Rovně, ul. 3. Maja 149, telefon Nr. 533, Kvasilov u p. V. Červenky. Volkov u p. Vl. Mráčka. Zdolbunov u p. Jar. Otmara i V. Kloučka.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.